

Хооны тээрэм дэх Аманда Смитийн түүх

1838 оны 10-р сарын 30-нд Миссуригийн дээрэмчид Хооны тээрэм гэгддэг хожмын үеийн гэгээнтнүүдийн суурин руу дайрчээ. Хоргодох газар хайж хүмүүсээ хамгаалахаар төмрийн дархны газарт орсон эрэгтэйчүүд, хөвгүүд рүү дээрэмчид буудав. Энэ халдлагаар арван долоон хожмын үеийн гэгээнтэн амь үрэгдэж, арав гаруй хүн шархаджээ.

Шархадсан хүмүүсийн дунд зургаан настай Алма Смит байсан бөгөөд тэрээр буудуулсныхаа дараа түнхний үе нь бүхэлдээ бяцарч үгүй болсон байна. Алмагийн ээж Аманда Барнс Смит хүүгээ хайж олоод сэтгэл зовнижээ. Мөн тэрээр уг халдлагад өртөн, амь үрэгдсэн нөхөр, 10 настай хүүгийнхээ төлөө эмгэнэн гашуудаж байв.

Түүнд туслах хэн ч байхгүй байсан тул Аманда үлдсэн хүүхдүүдээ цуглуулж, чиглүүлэхийг хүсэн залбирлаа. “Өө, Тэнгэрлэг Эцэг минь, Та шархадсан хөөрхийлөлтэй хүүг минь харж, миний туршлагагүй байдлыг мэдэж байгаа. Тэнгэрлэг Эцэг минь, юу хийхийг минь заан чиглүүлж өгөөч” гэж тэр залбирав.

Аманда залбирч дуусмагц үнсийг устай холь хэмээн зааварчлах дуу хоолойг сонсжээ. Тэр Алмагийн шархыг тус уусмалаар цэвэр болтол угаав. Дараа нь Аманда хайлаас модноос үндсийг нь авч нунтаг болгон нүдэх санаа орж ирэхийг мэдэрчээ. Тэр Алмагийн шарханд нунтгийг түрхээд, даавуугаар боолоо.

“Одоо чи ингээд хэвт, хөдөлж болохгүй шүү, тэгвэл Их Эзэн чамд шинэ түнх өгөх болно” гэж тэр хүүдээ хэлэв.

Алмагийн шархнаас болоод Аманда болон түүний гэр бүлийнхэн халдлагын дараа шилжин нүүх боломжгүй болов. Хэдэн долоо хоног өнгөрөхөд дээрэмчид түүнд болон үлдсэн бусад гэгээнтэнд явах эцсийн хугацаа тогтоож өглөө. Эцсийн хугацаа дөхөх тусам Амандагийн айдас нэмэгдэж байв. Тэр эрдэнэ шишийн ишний бухал дотор нуугдаж, сонсогдохгүйгээр чанга залбирч байлаа. Дараа нь тэр эдгээр үгийг давтан хэлэх дуу хоолойг сонсов.

Авралын төлөө Есуст итгэж найдсан

Аль ч хүнийг Би дайсных нь гарт орхихгүй.

Там итгэлийг нь сулруулахыг оролдсон ч

Би хэзээ ч орхихгүй, түүнийг орхихгүй!

“Бат бөх суурь” (Дуулал, ду.41) дууллын эдгээр үг Амандад хүч чадал, эр зоригийг мэдрэхэд туслав.

Удалгүй гадаа байсан Аманда хүүхдүүдийнхээ байшин дотроос хашхирахыг сонслоо. Тэр байшин руу яаран гүйж очоод Алмаг өрөөн дотуур тойрон гүйж байхыг харав. “Би зүгээр боллоо, ээж ээ, би зүгээр боллоо!” хэмээн Алма орилов. Аманда хүүхдүүдтэйгээ хамт удалгүй Хооны тээрмийг орхин явжээ.

(Гэгээнтнүүд номын 1:347–350, 353–355, 378–379-өөс эш татаж, хураангуйлав)